

Školitelský posudek diplomové práce Jakoba Kellera

STUDNICE JAKUBOVA aneb Jacob's Well

**aneb Jak Jakob překládal Ivana Vyskočila, jako by to nebylo nemožné
aneb Z angličtiny do češtiny, and back again**

Málokdy diplomová práce zapouští kořeny do hloubky a roste tak dlouho, jako tato práce Jakoba Kellera. V březnu 2020 už měl z Vyskočilova díla přeloženo, co si pro začátek vybral. Je toho pozhnaně, ale nemůže toho být míň, když chce zachytit rejstřík Vyskočilovy tvorby, aby se s ním mohli seznámit zahraniční studenti, kteří znají jen dialogické jednání, ale ne jeho texty. Za covidové izolace je Jakob promýšlel a objevoval v nich skrytá Vyskočilova, naše školní i svá osobní témata. Hledal jejich souvislosti, doptával se na dobové kulturně-politické kontexty a formuloval své životní, překladatelské, historické i aktuální interpretace. Zúročil celé své předchozí vzdělání, i v Čechách objevené možnosti a životní zájmy (skauting). Četl i psal a při práci na diplomce (+ průběžném tlumočení pro spolužáky) si češtinu vytříbil tak, že jeho líčení nesnázi už působí spíš jako koketerie; vyjadřuje se leckdy jasněji než dnešní Češi.

V Abstraktu píše: „Práce je prezentována jako součást autorovy širší cesty hledání témat a významů jak diplomové práce samotné, tak v přesahu jeho života a existence vůbec. V počínání překladu textů z češtiny do angličtiny nachází autor odraz jedné ze svých důležitých životních úloh: interpreta, překladatele a tlumočnicka mezi jazyky, lidmi, kulturami, dobami, žánry, a ukazuje, jak tato vykvetla z jeho existence mezi kulturami a ze studia jazyků a literatury, a studia na katedře autorské tvorby a pedagogiky.“ Je to náročný záměr, ale autor věnoval dost času úkolu, jak odlišné typy a úrovně sdělení uspořádat, aby obklíčily sledovaný smysl, a přitom neztratily svůj specifický styl; aby vytvořily barvitý funkční celek. V něm má místo interpretace osmi vybraných Vyskočilových textů (kapitola 2), interkulturní rodinná zkušenost a zkoumání vlastní identity (kapitola 3), a zkušenost z KATaP, kde se zkoumání mění v reálné úkoly studijních disciplín (kapitola 4). Dialog s Ivanem Vyskočilem předchází kapitolu o konceptech a možnostech překladu a stylech překládání s příklady (ze Shakespeara a z/do jiných semiotických systémů). V kapitole 6. sledujeme překladatelské úkoly, finty a řešení, srovnáváme řešení téhož úkolu různými překladateli, a jsme upozorněni na jiné překlady Vyskočila. *Echa KATaPu v hře a tvorbě* diplomanta jsou vlastně shrnující kapitolou o kořenech, o rodině, o tvořivosti, o proměnách světa a identity. Následuje už jen *Nezávěr*, jímž autor odkazuje ke svému doktorandskému projektu. Po 104 stranách textu, členěného do subkapitol, následuje 60 stran překladů a české i anglické autorské texty Jakoba Kellera, inspirované tím, co ve Vyskočilovi při překládání objevil.

Jsem svědkem řady variant uspořádání této diplomové práce, při nichž se autor s lítostí vzdával i přesných postřehů, kontextů, zpracovaných témat a aspektů poznání; škrtal texty i obrázky - i dopisoval, co chybělo. (Jako by byla Vyskočilova nechuť k „definitivě“ textu i přes generace nakažlivá.) Jakob Keller odevzdává verzi, která jistě není poslední. Protože už byla práce moc tlustá, zřekl tolika objevených pokladů, že se k nim musí vrátit; plánuje a přiznává to. Těším se na to. Předloženou práci bez váhání

doporučuji k obhajobě a navrhuji na cenu děkana.

V Praze 22.9. 2021

prof. PhDr. Jana Pilátová

